

Sygn. akt IV Cz 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w G.

z udziałem T. P.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt IX Ns 1032/11

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. oddalić wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, jako przedwczesny.

Sygn. akt IV Cz 6/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku umorzył postępowanie w sprawie z wniosku (...)w G. o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym J. P.. W uzasadnieniu wskazał, iż postępowanie zawieszono w dniu 29 marca 2012 roku na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., wobec braku skutecznego wniosku o podjęcie go złożonego w terminie 1 roku, podlegało umorzeniu w oparciu o art. 182 § 1 k.p.c. Sąd I instancji stanął tym samym na stanowisku, iż jedynie skuteczny wniosek o podjęcie zawieszono postępowania przerywa bieg terminu, którego upływ – zgodnie z art. 182 § 1 k.p.c. – skutkuje umorzeniem.

Wnioskodawca (...)w G. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego uchylenia i zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu postanowieniu zarzucił rażące naruszenie art. 182 § 1 k.p.c. w zw. z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że w rozpoznawanej sprawie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było ustalenie, czy bieg terminu wyrażonego w art. 182 § 1 k.p.c. przerywa każdy wniosek o podjęcie zawieszzonego zgodnie z art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c. postępowania, czy jedynie taki wniosek, który okazał się skuteczny.

W myśl art. 182 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., Sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak również z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 października 2010 roku (sygn. IV CSK 122/10 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Legalis), nie jest prawidłowe założenie, że wniosek o podjęcie postępowania powinien łączyć się z usunięciem przeszkody procesowej, która legła u podstaw postanowienia o zawieszeniu postępowania. Założenie takie nie może być uznane za prawidłowe, ponieważ prowadzi do nieuprawnionej rozszerzającej wykładni art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. Z dyspozycji tego przepisu w sposób jednoznaczny wynika, że obligatoryjne umorzenie postępowania, uprzednio zawieszzonego z którejkolwiek przyczyny wskazanej w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., następuje w sytuacji, w której wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku, a poprzednio w ciągu lat trzech, od daty postanowienia o zawieszeniu. Ustawodawca nie wymaga przy tym, by wniosek o podjęcie postępowania był wnioskiem skutecznym, gdyż jako przyczyny umorzenia zawieszzonego postępowania wskazuje jedynie brak wniosku o jego podjęcie i upływ czasu.

Sąd II instancji w pełni podzielił powyższe stanowisko uznając, iż złożony przez wnioskodawcę w dniu 29 marca 2013 roku wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania (k. 32), mimo iż nie został przez Sąd Rejonowy rozpoznany, to jednak przerwał bieg terminu wyrażonego w art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. Tym samym umorzenie postępowania w dacie wydania skarżonego postanowienia w oparciu o przepis art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. okazało się niedopuszczalne.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie (punkt 1 sentencji).

Zgodnie z dyspozycją art. 108 § 1 k.p.c., Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, jednakże postanowienie w niniejszej sprawie jest postanowieniem li tylko incydentalnym, nie kończącym sprawy w instancji. Z tego też względu należało uznać żądanie przyznania kosztów postępowania zażaleniowego za przedwczesne, a w konsekwencji podlegające oddaleniu (punkt 2 sentencji).